

ת"פ 58877/07/14 - מדינת ישראל נגד איינאו שאמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58877-07-14 מדינת ישראל נ' שאמה
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

המאשימה

נגד

איינאו שאמה
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.6.14 בין השעות 10:00-14:00, התפרץ הנאשם, יחד עם אחר, לדירת מגורים ברח' הסנהדרין 18, חולון (להלן - הדירה), בה מתגוררים מר סמיר שרבני (להלן - המתלונן) ואחיו. הנאשם והאחר התפרצו לדירה - שהינה דירת קרקע - בכך שעקרו סורג מתכת בחלון הדירה, שברו תריס ונכנסו לדירה. לאחר שנכנסו לדירה זרעו הנאשם והאחר אי סדר בדירה, וכן נטלו סכומי כסף, בסך 300,000 ₪ ובסך 30,000 ₪, שהיו שייכים למתלונן ולאחיו (בהתאמה), אשר היו מוסתרים בדירה.
 2. הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום המתוקן, בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), היזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין, וגניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.
 3. הדיון בתיק החל במסגרת המוקד. תשובת הנאשם לאישום היתה כפירה כללית בלבד, מבלי שניתנה התייחסות קונקרטית לעובדות כתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 3). לאחר מכן הועבר התיק לשמיעת הראיות לפניי. לצורך הבנת האמור בהמשך הדברים, כמו גם המחלוקות שנתגלו בין הצדדים באשר למשקלן של הראיות, מן הראוי להבהיר, כבר בשלב זה, את העובדות הבאות:
- ראשית**, עסקינן כאמור באירוע נטען של התפרצות וגניבה מיום 17.6.14. חקירת האירוע לא הובילה, בתחילתה, לממצאים קונקרטיים. רק למעלה מחודש ימים לאחר אירוע ההתפרצות, בעקבות מידע מודיעיני, נעצר הנאשם. במהלך מעצרו של הנאשם הוכנס לתא המעצר, בו הוא שהה, מדובב, שכיניו

ניסים חיים. מדובר במדובב בעל עבר פלילי, שביצע את הדיבוב מכוח הסכם שנכרת בינו לבין המשטרה (להלן - המדובב). במהלך השיחות בין הנאשם לבין המדובב, אשר הוקלטו ותומללו, התוודה הנאשם בפני המדובב אודות ביצוע התפרצויות, לרבות ההתפרצות לדירה דנא.

שנית, על רקע האמור לעיל ברי כי חלק ניכר מהדין לפני - כמו גם סיכומי ב"כ הצדדים - התרכזו בעדותו של המדובב, על כל היבטיה, ובמידע המודיעיני; כאשר בנוגע לעניינים אלה הוצאה תעודת חיסיון, בחתימת ידו של השר לביטחון הפנים, על חלק מהפרטים. בנסיבות אלה גם נדונו לפני, בין השאר, שתי עתירות לגילוי ראייה, בהתאם להוראות סעיפים 45 ו-46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - פקודת הראיות).

שלישית, הנאשם מתגורר, בחולון, באותה השכונה ובאותו הרחוב בו מתגוררים המתלון ואחיו, דהיינו: ברח' הסנהדרין בשכונת ג'סי כהן, כאשר המרחק בין דירתו של הנאשם לבין הדירה הוא כ-400 מ' בלבד (ר' במזכר ת/12). בין הנאשם לבין המתלון ואחיו אף קיימת היכרות שטחית. עוד יש לציין כי הנאשם הינו צעיר לימים, כבן 19 שנים בלבד.

ב. עיקר פרשת התביעה:

4. בנסיבות העניין תתוארנה להלן ראיות המאשימה בהתאם לדרך חקירת אירוע ההתפרצות דנא ואופן התפתחותה. תחילת החקירה היתה בתלונת המתלון, שהוגשה מיד לאחר האירוע, דהיינו: ביום 17.6.14 בשעות אחר הצהריים המוקדמות.

5. המתלון מסר, כפי שהעיד לפני, את הפרטים הבאים:

ש: מה קרה ביום 17.6.14.

ת: אני בן אדם חולה, יש לי סכרת. אני הולך לעשות זריקות... כנראה הוא ידע בטוח. הלכתי לעשות זריקות, חזרתי מטושטש, אני לוקח את אחי כל הזמן איתי, אסור לי ללכת לבד, כשעושים זריקות כאלה. באתי הביתה, חזרתי ירדתי מהאוטובוס, בסביבות שעה 14:00. משהו כזה. חשכו עיני... ראיתי את כל הבלגן בבית. הכל היה הפוך, גיליתי שהכסף נגנב, הרגשתי דפיקות בלב. רציתי למות להתאבד. אני חסכתי את הכסף הזה למעלה מ-25 שנה...

ש: מה נגנב לך מהבית.

ת: היה לי קרוב ל-300 אלף ₪. לאחי היו שלושים אלף ₪. אפילו יותר היה, לא יודע בדיוק לומר מה היה. אנחנו אנשים שחיים מביטוח לאומי ויש לנו נכות... החיים שלנו זה סרט טורקי, אני גרוש עם 4 ילדים. אחי בן אדם משוגע. אחי שלי היה מכיר אותו (את הנאשם - ש.א.). טוב, אני יודע שהוא גר בשכונה, אני יודע איפה הוא גר. אחי היה קונה לו לאכול, שתיה, היה מביא לו אחי, איך יש לו לב... (ר' בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 11 ואילך).

6. המתלון הוסיף וסיפר כי הפורצים נכנסו לדירה דרך החלון, לאחר שפרצו את הסורגים ושברו את התריס, וגנבו את הכסף מהארון בו הוא נשמר. בחקירתו הנגדית עמד המתלון על גרסתו זו, לרבות

בעניין סכומי הכסף הנכבדים שלטענתו נגנבו בהתפרצות. למהיות ב"כ הנאשם כיצד היו בדירה סכומי כסף כה נכבדים, כאשר לדברי המתלון הוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי צנועה ומהשכרת דירה סמוכה נוספת (להלן - הדירה הנוספת), שב המתלון וטען כי מדובר בכסף שחסך "**לפני 25 שנה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 9). לשאלה כיצד הוא ידע שלאחיו נגנב הסכום של 30,000 ₪ השיב המתלון שכך סיפר לו אחיו (שם, עמ' 15 שורה 19). עוד יש לציין כי המתלון הכחיש תחילה שיש לו עבר פלילי, אך לאחר מכן נזכר שאמנם יש לו עבר כזה, והוסיף והסביר כי זה היה בשנת 2011 ו"**אני לא זוכר מה אכלתי אתמול**" (שם, עמ' 12 שורה 27). המתלון גם סיפר כי את הדירה הנוספת הוא משכיר לפועלים מנצרת והודה כי חשד בתחילה במי מהם בביצוע ההתפרצות, לרבות במר סלאח סלאח (ר' שם, בעמ' 16).

7. לא למותר להעיר, כבר עתה, כי עדותו של המתלון לפני לוותה מתחילתה בהתרגשות גדולה, לרבות בכי והרמות קול, וכן בהתפרצויות זעם כלפי הנאשם. בסיום חקירתו הנגדית התריס המתלון, כלפי הנאשם, "**אני לעולם לא ארפה ממנו**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 24). לאחר מכן המשיך המתלון לבוא לישיבות בית המשפט, ובמהלך חקירתו הנגדית של הנאשם התפרץ, החל לצעוק שהוא ירצח את הנאשם ועקב כך הוצא מן האולם (שם, עמ' 63 שורה 6). עוד יש לציין כי עדותו של המתלון התאפיינה, בין השאר, במעברים חדים מבכי קולני לדיבור רגיל.

8. ביום האירוע (17.6.14) בוצעו מספר פעולות חקירה, בנוסף לגביית תלונת המתלון. שוטרים, כולל טכנאי מז"פ, הגיעו לדירה, ובין השאר ביצעו צילומים שתיעדו את מצב הדירה ואי הסדר שנותר בה (ראה: שלושה לוחות התצלומים שסומנו ת/11 - אחד מיום 17.6.14, אחד ללא תאריך ואחד מיום 27.7.14; דו"ח הפעולה של השוטר תומר אוסיבל, ת/13; דו"ח הפעולה של השוטר רן רוזנטל, ת/14 (שהגיע לדירה ביום 17.6.14 בשעה 15:26). יוער כי בדו"ח אחרון זה צוין: "**מודיע הגיע לתחנה ומסר כי נגנב לו מהדירה 30,000 אלף שקל** (כך במקור)".

9. בנוסף נתפסו, באותו היום, סרטונים ממצלמות אבטחה שבבניינים סמוכים (ת/17; להלן - סרטוני האבטחה). באחד מסרטוני האבטחה ניתן לראות שני בחורים הולכים, ברח' הסנהדרין, בסביבות השעה 11:10; האחד מהם בהיר עור (וחובש כובע מצחייה) והשני כהה עור (ללא כובע). בשלב מסוים נראים השניים נכנסים לחצר הדירה דנא ולאחר זמן קצר יוצאים ממנה - במה שלטענת התביעה כיום היה מעין סיור מקדים להתפרצות, אשר בוצעה מעט לאחר מכן מכיוון אחר, שלא נקלט במצלמות.

10. עוד נגבתה באותו היום (17.6.14) הודעתו של עד הראייה, מר סלאח, בה הוא מסר כלהלן:

...חזרתי מהעבודה בשעה 10:30 נכנסתי לדירה פתחתי את הדלת ועשיתי קצת ניקיון בדירה, ראיתי שניים נכנסים לתוך הבניין, אחד אתיופי והשני לא אתיופי ישראלי, חשבתי שהם באים עם סמי בעל הבית (המתלון - ש.א.). ... בשעה 15:30 פתח לי את הדלת השכן שלי סמי שאל אותי האם ראיתי משהו? כן אמרתי לו שראיתי שניים סמי שאל אותי כמה שאלות ואני יכול לזהות אותם אם יש תמונות... (ר' בהודעתו של מר סלאח, ת/9, שורה 1 ואילך. ההדגשות הוספו).

11. הגם שמר סלאח ציין, כאמור, כי יוכל לזהות את השניים שראה בתמונות, הרי שבמסדרי זיהוי תמונות שנערכו לו, בהמשך אותו היום, הוא לא זיהה איש (ר' דוחות המסדרים נ/3 ונ/4 מיום 17.6.14). יוטעם, בהקשר זה, כי במסדר זיהוי התמונות ת/3 נכללה גם תמונתו של הנאשם. בעדותו לפני חזר מר סלאח על הדברים, ציין כי לא זיהה את האנשים שראה ואף הוסיף "**אני לא יודע לזהות**" (ר' ...

בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 28).

12. בשלב זה לא היו אפוא בידי חוקרי המשטרה ראיות מספקות באשר לזהות הפורצים: כאמור, המתלונן לא נתקל בפורצים ולא ראה אותם, את הדמויות שנצפו בסרטוני האבטחה לא ניתן לזהות באופן קונקרטי, ועד הראייה (מר סלאח) לא הצליח לזהות חשודים פוטנציאליים בשני מסדרי זיהוי התמונות שנערכו לו. כפי שצוין כבר לעיל, רק למעלה מחודש ימים לאחר מכן, על סמך מידע מודיעיני, נעצר הנאשם שלפניי והחלה חקירתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 14).

13. יש להעיר כי במקביל לחקירת הנאשם, וכנראה אף זאת על סמך מידע מודיעיני, נחקרו באותה התקופה שני חשודים נוספים - מר ויקטור בן שושן ומר יהלום סקירא - שסיפרו כי הם מכירים את הנאשם. שניהם נחקרו באזהרה, בחשד להשתתפות בביצוע ההתפרצות דנא. מר בן שושן, שנעצר על פי צו מעצר, נחקר ביום 24.7.14. מר סקירא, שעוכב, נחקר ביום 28.7.14. בנוסף לשני אלה נחקר באזהרה, באותו החשד, חשוד נוסף, שלישי. מדובר במר ארז משומר, שנחקר ביום 25.7.14, הגם שלא נשאל אודות היכרות עם הנאשם. ואולם, חקירת שלושת החשודים הנ"ל לא העלתה ממצאים קונקרטיים כלשהם (ר' המסמכים שהוגשו בעניינם על ידי ההגנה).

14. מכל מקום, הנאשם דנא נחקר לראשונה בעניין אירוע ההתפרצות דנא ביום 20.7.14, על ידי החוקר עמיחי עמיאל, שאף הוא העיד לפניי. לכל אורך חקירתו שמר הנאשם על זכות השתיקה וגם סירב לחתום על ההודעה המתעדת את שתיקתו האמורה (ר' בהודעה ת/2). או אז הוכנס המדובב לתא בו הוחזק הנאשם. כאמור, מדובר במדובב בעל עבר פלילי. גיליון הרשעותיו הקודמות של המדובב הוגש כמוצג על ידי ההגנה, לאחר שהוריתי על העברתו להגנה תוך חיסוי פרטים מזהים (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 6-8). כעולה מגיליון זה, המדובב הורשע בעברו במגוון של עבירות רכוש, אך גם בעבירות סמים ואלימות, ונשפט בין השאר לעונשי מאסר בפועל. המדובב הציג את עצמו בפני הנאשם כעברין כבד, המקושר לדמויות מוכרות בעולם התחתון, וכך רכש את אמונו של הנאשם. הנאשם החל אפוא לספר למדובב על התפרצויות אותן ביצע, לרבות ההתפרצות דנא.

15. המדובב תיאר, בפתח עדותו הראשית לפניי, את השתלשלות הדברים - לרבות תוכן התדרוך שלטענתו קיבל בטרם התחלת הדיבוב, והעימות שנערך בינו לבין הנאשם לאחר הדיבוב - כלהלן:

ש. מה התדרוך שקיבלת?

ת. כשהגעתי סיפרו לי שמדובר בהתפרצות והטיחו בי את השם של הנאשם. חתמתי על החוזה והלכתי להתחיל בעבודה.

...

ש. מה הוא סיפר לך?

ת. הוא סיפר לי שהוא פרץ לכמה דירות ולקח סכומים של 800,000 ₪ - חלק בדולרים וחלק בכסף ישראלי, בעוד דירה 260,000 ₪ ועוד בית קרקע אחד (הדירה דנא - ש.א.) שמן הסתם שם הוא עבר כמעט את כל הבית ולא מצא שקל.

ש. אתה עומתת עם הנאשם בשלב מסוים. אתה זוכר איך הוא הגיב במהלך העימות?

...

ש. תאר איך הנאשם התנהג.

ת. אנחנו מציינים עובדות ואני מספר על מה שראיתי בעין. הדעה שלי לא משנה. כשהוא ראה אותי הוא הופתע. שנית, הוא הניח את ידיו על השולחן. מדגים שילוב ידיים. הוא שם את ראשו על הידיים ואז אמרתי לו "לא בוש להפסיד לסלודור" ולא בוש לבכות גם. לפתע הוא קם וביקש שיוציאו אותו לנשום אויר כי הוא היה חנוק מאוד. זה לא הרושם שלי, אלא מה שהיה בשטח (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 25 ואילך. ההדגשות הוספו).

16. השיחות שנערכו בין הנאשם לבין המדובב הוקלטו ותומללו (ר' הדיסקים ת/7 והתמלילים ת/8 עד ת/8ג). יש להעיר, כי תמלילים אלה, שהוגשו לפני, הינם באיכות ירודה למדי. לא זו בלבד שקטעים רבים צוינו בתמלילים כלא ברורים, הגם שניתן לשומעם היטב בהקלטות, אלא שלפרקים התמלילים אף מדלגים על משפטים שלמים, שניתן לשומעם בהקלטות. ב"כ המאשימה אמנם טרח לנסות לתקן ולהשלים בתמלילים את הטעון תיקון והשלמה, הן על גבי התמלילים שהוגשו לבית המשפט והן במהלך חקירת הנאשם, אך אין צריך לומר שמצב דברים זה - שלמרבה הצער אינו ייחודי למקרה דנא - אינו סביר כלל ועיקר. אכן, תמליל כשלעצמו אינו מהווה ראיה - שהיא ההקלטה - אלא משמש ככלי עזר בלבד. יחד עם זאת, אין זה תקין שכלי עזר, המוגש ככזה לבית משפט, יהיה כה משובש. מן הראוי, אפוא, שהממונים על החקירות במחוז ייתנו דעתם לתקלה זו וידאגו כי עריכת התמלילים תופקד מטעם המשטרה בידי גורם או חברה המסוגלים לבצע משימה זו באיכות סבירה.

17. מכל מקום, כאמור, הנאשם סיפר למדובב שהוא השתתף בביצוע ההתפרצות דנא. יש להדגיש כי הסיפור אותו סיפר הנאשם למדובב איננו סיפור סתמי, תלוש ונטול תוכן, אלא סיפור מפורט, הכולל פרטים מוכמנים ומעוגן בעובדות כהווייתן, בשני מישורים שונים כלהלן:

ראשית, הנאשם מסר פרטים עובדתיים רבים אודות עצם מעשה ההתפרצות: שההתפרצות היתה לדירת קרקע (ר' ת/8ג, עמ' 15 - הגם שמילים אלה חסרות בתמליל); שההתפרצות אירעה כחודש ימים לפני כן (שם); שההתפרצות אירעה בשעות היום; שבדירה שנפרצה מתגוררים שני אחים (ת/8ג, עמ' 44). עוד סיפר הנאשם כי הדירה שנפרצה מצויה בסמיכות למקום מגוריו, כאשר בשכונה ישנן מצלמות רבות, אם כי לא בדירה. בהקשר זה יוער כי כאשר הסתבר למדובב שההתפרצות היתה בסמיכות למקום מגורי הנאשם, הוא אף נזף בנאשם והטיח בו "אתה לא נורמאלי אתה... אתה עוד לא למדת שלא מחרבנים על יד הבית שלך..." (ר' ת/8ג, עמ' 32 שורה 1 ואילך; עמ' 42 ואילך).

שנית, הנאשם סיפר למדובב שהוא ביצע את ההתפרצות עם שותף נוסף, שלגביו הוא מסר פרטים כלליים שונים. הנאשם אף ציין מספר שמות, אך מתוך דבריו לא לגמרי ברור אם מי מהם הוא שותפו למעשה דנא. בנוסף, ובהתייחס לעניין השותף, הוסיף הנאשם וסיפר כי יש לו (לנאשם) בעיה, שכן בניגוד לשותפו, שחבש כובע, הנאשם לא הסתיר את פניו (ר' ת/8ג, עמ' 15 שורה 4 ואילך. מדובר בקטע שלם החסר בתמליל).

18. במהלך שיחותיו עם המדובב חזר הנאשם וטען כי בדירה לא היה דבר, הגם ש"בעל הבית" - דהיינו המתלונן - "אמר הרבה". הנאשם ושותפו שברו לדבריו את כל בדירה, אך "שברנו את הכל, כמו שנכנסנו ככה יצאנו". הנאשם הוסיף וטען שהמתלונן סיפר סיפורים על גניבה משום שחשב שכך "יביאו לו כסף" (ר' ת/8ג, עמ' 19 שורה 22 ואילך; עמ' 20 שורה 39 ואילך). בנוסף, במקום אחר אף

הלין הנאשם על קמצנותו של המתלונן ושאל-תהה "לא יכל לפחות לשים חמש שקל על השולחן" (ת/ג, עמ' 24 שורה 25 ואילך). המדובב, מצידו, השתתף בצערו של הנאשם ("איזה מזל מניאק") ובהמשך הדברים גם תמה, במעין נזיפה, כיצד הנאשם מבצע התפרצות בלי מידע מוקדם.

19. המדובב נחקר חקירה נגדית נמרצת על ידי ב"כ הנאשם, אך עמד על גרסתו. לטענת המדובב, לא היה בידיו, בתחילת עבודת הדיבוב, מידע כלשהו אודות העבירה, למעט מה שסיפר בחקירתו הראשית כאמור לעיל, והוסיף כי הוא לא ידע פרטים מוכמנים. לגרסת המדובב, הפרטים שמופיעים בדבריו בשיחות הם פרטים שנמסרו לו על ידי הנאשם עצמו. כך, למשל, כשנשאל המדובב אודות דבריו על שותפו של הנאשם להתפרצות, שחבש כובע, הוא השיב:

...לא ידעתי שום פרט מוכמן. שאלתי שאלה כשהוא סיפר לי שהוא פרץ עם עוד חבר לבית קרקע. רציתי ללמוד ממנו וטמנתי את השאלה. שאלתי אם הוא לא היה רעול פנים ולא היה עם כובע או משקפיים. הוא ענה שהוא (השותף - ש.א.) היה עם כובע כזה (עושה תנועה של כובע מצחייה). שאלתי אם יש מצלמות בבית או ברחוב. אז הוא טען שבבית אין מצלמות אבל ברחוב יש. אז אמרתי יכולים לזהות אותך כי יש מצלמות כי הוא טען שיש תמונות (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 8 ואילך).

20. בעניין המדובב העיד לפני גם השוטר יצחק ערב, מפעיל המדובבים אשר גם חתם על ההסכם להפעלת המדובב מטעם המשטרה (ר' ההסכם ת/10). בעדותו חזר השוטר ערב וטען כי לא מסר למדובב פרטים מוכמנים על החקירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 26 ואילך). בין השאר נשאל השוטר ערב אם צריך להיות "איזון חומרה" בין העבירות שבביצוען הורשע המדובב לבין העבירות שבהן נחשד הנחקר, והשיב כי מבחינתו מדובר בנתון לא רלוואנטי (שם, עמ' 30 שורה 6 ואילך).

21. עוד יש לציין, בעניין המדובב, כי ב"כ הנאשם ביקשה להגיש את שתי ההודעות שנגבו מהמדובב ביום 21.7.14 על ידי החוקר עמיאל (הוגשו וסומנו נ/1 ונ/2). למרבה התמיהה, בהודעה נ/2 נרשם כי הנאשם מסר למדובב שנגנב בהתפרצות דנא סכום של 300,000 ₪, הגם שאין כל מחלוקת שדברים כאלה לא נאמרו. הנאשם אמנם אמר למדובב כי ב"עבודה" הכי טובה שלו הוא עשה "קרוב לשלוש מאות" (ר' ת/ג, עמ' 20 שורה 3), אך מהקשר הדברים ברור שמדובר על אירוע אחר מהאירוע דנא. יתר על כן, כפי שתואר כבר לעיל, הנאשם חזר וטען בפני המדובב כי בהתפרצות דנא לא נלקח מהדירה מאומה. בנוסף, כזכור, מיד בתחילת עדותו הראשית לפני סיפר המדובב כי הנאשם אמר לו שבהתפרצות דנא לא נגנב "שקל", והוא חזר ואישר את הדברים גם בחקירתו הנגדית.

22. בהמשך הדברים גבה החוקר עמיאל מהנאשם שתי הודעות נוספות: ביום 21.7.14 (ת/3) וביום 22.7.14 (ת/4). הנאשם המשיך לשמור על זכות השתיקה ולסרב לחתום על ההודעות, כפי שעשה בהודעתו הראשונה, והתמיד בשתיקתו זו גם כשעומת עם עובדת התוודותו בפני המדובב ועם סרטוני האבטחה. בחקירתו האחרונה, כאשר החוקר עמיאל הראה לנאשם את סרטוני האבטחה, השיב הלה: **"בטוח במאה אחוז שזה לא אני, אני אומר לך שזה לא אני, אז אתה שואל אותי מי זה השני"** ובהמשך **"אני לא יודע מי אלה, אני לא מזהה אותם"** (ר' בהודעת הנאשם ת/4, שורה 12 ואילך). לאחר מכן שב הנאשם לשתיקתו.

23. בין לבין נערך עימות בין הנאשם לבין המדובב. עדות המדובב באשר להתנהגות הנאשם בתחילת העימות כבר צוטטה לעיל (ר' בפסקה 15). בהקשר זה גם הוגש מזכר של החוקר עמיאל, שתיאר את

התנהגות הנאשם בעימות כלהלן:

בתא(ר)יך ה 21.7.14... הוחלט לבצע עימות בין המדובב לחשוד (הנאשם - ש.א.) על הדברים שנאמרו ביניהם...

בעת שהחשוד ישב בחדר החקירות, המדובב הוכנס לחדר כשהוא אחוז במכשיר קשר משטרה וחובש כובע משטרה על ראשו. החשוד הסתכל עליו והיה מופתע ואז המדובב שאל אותו (כאילו על החשוד) "זה הבחור שאנחנו צריכים לקחת לאבו כביר". בשלב זה המדובב אמר לחשוד שלום וזה החזיר לו שלום ומה נשמע, היה ביניהם דין ודברים על מה שנאמר אחד לשני בתא, ניתן היה לראות את תגובת החשוד שהיה המום ומופתע לנוכח העובדה שזה בחור שהוא בטח בו וסיפר לו דברים, התגלה כמדובב, הוא תפס את הראש... (ר' במזכר ת/1).

24. העימות הוקלט ותומלל (ר' הדיסק ת/5 והתמליל ת/6). כעולה מתמליל העימות, על אף ההפתעה שאחזה בנאשם הוא מיהר להכחיש את התוודותו בפני המדובב ואף טען כלפיו "איזה התפרצות? מה עשיתי? לא עשיתי שום דבר. מה אתה עכשיו... מנסה כאילו להפיל אותי?" (ר' ת/6, עמ' 2 שורה 13). עם זאת, בהמשך הדברים פנה הנאשם לחוקר עמיאל, אמר לו "אתה יודע מה מצחיק" והוסיף "מה שסיפרתי לו (למדובב - ש.א.) זה לא היה אמת" (שם, עמ' 4 שורה 15 ואילך). לאחר מכן שב הנאשם למנהגו ושמר על זכות השתיקה, אל מול השאלות שנשאל על ידי החוקר עמיאל, כאשר לקראת סוף הדברים הנאשם שוב אמר לחוקר "...אתה יודע מה הכי מצחיק? הכל זה... שקרים הכל" (שם, עמ' 11 שורה 14).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

25. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו בלבד. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם על שכונת ג'סי כהן, בה כאמור הוא מתגורר, שהינה לדבריו שכונה קטנה בה כולם מכירים את כולם. בהקשר זה סיפר הנאשם על היכרותו השטחית עם אחיו של המתלונן, שלדבריו עובד במשלוחים במרכז המסחרי בשכונה, ועל כך שגם את המתלונן הוא ראה פעם או פעמיים (ר' בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 11 ואילך).

26. בניסיונו להסביר את שתיקתו במשטרה טען הנאשם, בתחילה, כי שתיקתו נבעה מכך שהוא לא הבין כל כך על מה נעצר. הנאשם גם העלה טענת אליבי - שלפיה הוא היה במועד ההתפרצות בעבודה - והסביר כי לא טען אותה בחקירותיו משום שידע שהשוטרים יודעים שהוא עובד מזה כשנה וחצי, ועל כן סבר שהם ילכו למקום עבודתו, ייטלו משם את מצלמות האבטחה וייווכחו לדעת שבמועד ההתפרצות הנטען הוא שהה בעבודה. כאשר לדברים שאמר למדובב, לא הכחיש הנאשם את עצם אמירתם. הנאשם טען כי זו היתה הפעם הראשונה בה נתקל במדובב, מבוגר בגילו ממנו במידה ניכרת, אשר הציג את עצמו כעברייני בכיר, ועל כן סיפר לו הנאשם את שסיפר מתוך "התלהבות", "צחוק" ו"התרברבות".

27. וכך באו הדברים לידי ביטוי בחקירתו הראשית של הנאשם:

ש. תספר על המפגש שלך עם המדובב. מה קרה, איך זה היה.

...

ת. הוא (המדובב - ש.א.) שאל מה העניינים ודיברנו. הוא אמר לי שהוא חשב שאני סודני או אריתריאי. הוא שאל אותי על מה אני עצור ולא עניתי לו. שאלתי אותו

דברים אחרים. אז הוא אמר לי שהוא עצור על אקדח, שהוא מחובר לארגוני פשע. כילד, לא יודע התחלתי לספר לו סיפורים.

ש. זאת פעם ראשונה שאתה נתקל במדובב בעת המעצר.

ת. כן.

ש. מה היה איתו לעומת פעמים אחרות שפגשת עצורים.

ת. פעם ראשונה ששמו משהו יותר גדול ממני לתוך תא (ר' בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 27 ואילך).

28. ובהמשך הדברים:

ש. למה החלטת לשתף משהו שאתה לא מכיר אותו על כל כך הרבה התפרצויות.

ת. כי לא ביצעתי אותן. לא דיברתי עם אף אחד אז רציתי לדבר איתו על כל מיני דברים, ראיתי שהוא מחובר לארגוני פשע ושהוא עצור על אקדח. מן הסתם התחלתי לדבר איתו.

...

ש. מה היתה התחושה שלך כשהיית עם המדובב בתא.

ת. (העד מהרהר) תחושה רגילה.

ש. אתה אומר שאתה מספר למדובב על כל מיני התפרצויות, מאיפה הבאת את הסיפורים האלה.

ת. ממה ששמעתי בשכונה.

ש. המדובב מדבר איתך למשל על מצלמות, אתה זוכר את זה.

ת. כן.

ש. מפנה לעמ' 15 (בתמליל ת/8 - ש.א.), למה ענית לו מצלמה, איך ידעת.

ת. בדפים של החקירה שלי אתם תראו שהטיחו בי שיש מצלמות אבטחה.

...

ש. אתה מכיר את הבית הזה שאליו אומרים שפרצת.

ת. מכיר אותו, לא מכיר אותו אישית. זה ליד הבית כנסת.

ש. כמה זמן אחרי ההתפרצות הזו עוצרים אותך.

ת. אחרי חודש וחצי.

ש. כחלק מהסיפורים שרצו בשכונה דיברו על ההתפרצות הזו.

ת. דיברו הרבה זמן על ההתפרצות הזו ועל סכום הכסף שנגנב.

ש. אני מקריאה לך (מהתמליל ת/8 - ש.א.)... מה התגובה שלך למה שכתוב.

ת. אני מספר לו כביכול סתם סיפור בגלל שהוא אומר לי כל פעם, הוא כל פעם דיבר על ההתפרצות הזו שאני עצור עליה. הוא שאל אותי כל שניה כמה יצא לי וכמה יצא לי, אמרתי לו שמן הסתם ידעתי שנפרץ הבית (מצביע לעבר המתלונן), שבחקירה אמרו לי. אמרתי לו שלא יצא שמה כלום. אני סתם סיפרתי לו סיפורים שאני לא קשור אליהם ואם המשטרה היתה עושה את העבודה שלה, היא היתה בודקת את המצלמות אבטחה שבאותו יום הייתי בעבודה, שלא הייתי קשור בכלל להתפרצות הזו.

ש. אז סתם סיפרת לו את זה.

ת. כן.

ש. כי מה רצית.

ת. התלהבות. רציתי להשתעשע, לצחוק איתו. התרברבתי.

ש. מפנה... (לתמליל ת/8ג, לקטע עם ה"חמש שקל" - ש.א.)...

ת. זה היה בצחוק, אני מכיר אותם ואת האח של המתלונן מהמרכז המסחרי, אח שלו עובד כל היום במשלוחים, בסוף היום הוא מוציא עשרים ₪. מן הסתם אני מכיר את הבן אדם השני שהוא משחק שש בש. השני זה המתלונן השני שמשחק כל היום. מן הסתם כשאני שומע שנפרץ להם הבית ונגנב לו 400 אלף ₪, אז לא האמנתי כל כך. זה הצחיק אותי. לא היה לו 5 ₪ אפילו (ר' בפרוטוקול, עמ' 54 שורה 28 ואילך. ההדגשות הוספו).

29. במסגרת חקירתו הנגדית נחקר הנאשם על הסתירה הלכאורית בגרסתו, כאשר מחד גיסא טען הנאשם ששמר על זכות השתיקה משום שלא הבין על מה נעצר אך מאידך גיסא הסביר שאת הפרטים המוכמנים שמסר למדובב למד מחוקריו. ואולם, הנאשם לא נתן הסבר של ממש לסתירה זו (ר' בפרוטוקול, עמ' 58 שורה 14 ואילך). בהמשך הדברים הודה הנאשם כי התעצבן וכעס על המדובב, כאשר הלה נכנס לעימות (שם, עמ' 59 שורה 29 ואילך).

30. הנאשם נחקר על הפרטים המוכמנים שמסר למדובב. לרוב השאלות השיב שאינו זוכר, ולחלקן אמר שאין לו מה להגיד. הנאשם שב וחזר על הסבר ההתרברבות בציינו: "דיברתי איתו (עם המדובב - ש.א.) כהתרברבות. כל מה שאמרו לי בחקירה רוב מה שזכרתי אמרתי לו עניתי לו מה שהחוקר אמר לי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 62 שורה 27). בעניין צבע עורו של שותפו ציין הנאשם כי אמר למדובב שהשותף היה "לבן" משום ששיער כך, ובהמשך הוסיף שכך ראה בסרטוני האבטחה (ר' בפרוטוקול, עמ' 63 שורה 1 ואילך).

31. מטעם ההגנה הוגשו גם מספר מוצגים: הודעות המדובב (נ/1 ונ/2), דוחות מסדרי זיהוי התמונות שנערכו לעד מר סלאח (נ/3 ונ/4). כמו כן צירפה ב"כ הנאשם לסיכומיה, באישור בית המשפט, את המרשם הפלילי של המדובב; את ההודעות של החשודים הנוספים שנחקרו בפרשה (ר' בפסקה 13 דלעיל); ומספר מסמכים נוספים מתוך תיק החקירה.

32. לאחר ששמעתי את עדויות עדי המאשימה והנאשם, וגם עיינתי במסמכים ובמוצגים שהוגשו לפניי, אני מעדיף את גרסת עדי המאשימה על פני גרסתו הכבושה של הנאשם; והכל בכפוף לאמור להלן. יודגש כי לא מדובר בהכרעה המבוססת על התרשמות מן העדויות גרידא אלא בהכרעה המבוססת על מגוון של שיקולים, אשר יפורטו בהמשך הדברים.

(1) הוכחת ביצוע ההתפרצות:

33. באשר לעצם ביצוע ההתפרצות - במקום ובמועד הנקובים בכתב האישום - העיד לפניי המתלונן, ועדותו בעניין זה נתמכה הן בממצאי מז"פ, המתעדים בין השאר את הנזק שנגרם בדירה (ת/11) והן, במידה מסוימת, בעדותו של מר סלאח (לרבות הודעתו ת/9) ובסרטוני האבטחה (ת/17). ראיות אחרונות אלה משתלבות, מבחינת העיתוי והמיקום, עם עדותו של המתלונן באשר להתפרצות, ועל כן תומכות בה. ב"כ הנאשם ביקשה להיבנות בסיכומיה, בהקשר זה, מהעובדה שבאחד התצלומים בת/11 לא ניתן לראות את הנזק, שהמתלונן טען כי נגרם לסורג. דא עקא, שהתצלום אליו מפנה ב"כ הנאשם כלול בלוח תצלומים שאינו נושא תאריך, כאשר כזכור התצלומים בוצעו בחלקם כעשרה ימים לאחר אירוע ההתפרצות (ר' בפסקה 8 דלעיל). לפיכך אין בתצלום זה כדי לסתור את עדות המתלונן בנקודה זו.

34. יש להבחין, בעדות המתלונן, בין עדותו באשר לעצם ביצוע ההתפרצות והנזק הפיזי שנגרם במהלכה לבין עדותו באשר לסכומי הכסף שנגנבו בהתפרצות. בעניין אחרון זה לא ניתן לקבוע כי יש בעדותו של המתלונן כדי לבסס את האמור בעובדות כתב האישום, מעבר לספק סביר, וזאת ממספר טעמים מצטברים:

ראשית, עדותו של המתלונן באשר לכספים שלטענתו נגנבו מאחיו מבוססת, על פי טענת המתלונן עצמו, על דברים ששמע מאחיו. פשיטא אפוא שבעניין זה מדובר בעדות מכלי שני, שאינה קבילה.

שנית, עדותו של המתלונן באשר לסכום הכסף שנגנב לו - כזכור, לפי טענתו 300,000 ₪ - לא נתמכה בממצא אובייקטיבי כלשהו, להבדיל מעדותו באשר לעצם ביצוע ההתפרצות, שכאמור נתמכה בראיות נוספות. בנוסף, היא אף עומדת בסתירה למה שנכתב בדו"ח השוטר רוזנטל שהגיע למקום (ת/14. ר' בפסקה 8 דלעיל).

שלישית, המתלונן לא נתן הסבר של ממש למקור סכום הכסף הנכבד האמור, כאשר לטענתו מצבו הכלכלי הינו בכי רע.

רביעית, עדותו של המתלונן עשתה רושם מועצם (ר' בפסקה 7 דלעיל).

הנה כי כן, בנסיבות אלה - ובפרט נוכח דבריו של הנאשם למדובר - מתעורר ספק סביר באשר לשאלה אם אמנם נגנב כסף בהתפרצות דנא, ספק ממנו זכאי הנאשם ליהנות.

(2) התווודות של הנאשם בפני המדובר:

(א) המישור העובדתי:

35. בפרק ב' דלעיל פורטו בהרחבה עיקרי התווודות של הנאשם בפני המדובר. מדובר בהתווודות

ש"התפתחה", יחד עם התפתחות השיחה בין הנאשם לבין המדובב, וניכרים בה אותות אמת ברורים. מתוך שמיעת ההקלטות ברור שהנאשם שוחח עם המדובב לפי תומו, לא הופעל עליו לחץ, והוא פשוט נפתח כלפי המדובב. הנאשם טען, כי התרשם מסיפורי המדובב, שלפיהם הוא מקורב למשפחות פשע, כמו גם מהעובדה שהמדובב מבוגר ממנו במידה ניכרת, אך דווקא בטענות אלה יש כדי להסביר מדוע הוא שם את מבטחו במדובב והתוודה בפניו על מעשי עבירה.

36. אמנם ניכרת בדברי הנאשם למדובב מצוקה של חשוד אשר נתפס על ידי המשטרה בדבר עבירה, אך במצוקה כזו אין כדי לפגוע במהימנות דברי הנאשם או במשקלם, בפרט נוכח העובדה שהנאשם סיפק בדבריו פרטים מוכמנים רבים באשר לביצוע ההתפרצות, לרבות באשר לשותף עמו ביצע את ההתפרצות. הנאשם טען כאמור, במהלך עדותו לפני, שאת הפרטים המוכמנים למד מהשוטרים. ואולם, מעבר לבעייתיות העובדתית שבטיעון זה - נוכח העובדה שבחקירתו הראשונה של הנאשם (ת/2) נחשפו בפניו פרטים מוגבלים בלבד - קשה לקבל אותו במישור העקרוני, שכן אם רצה הנאשם להתרברב בפני המדובב, לא ברור מדוע הוא לא סיפר לו איזה סיפור הצלחה בדיוני, במקום לאמץ פרטים שלמד מהשוטרים, בפרט כאשר מדובר באירוע כושל, שעל פני הדברים אינו יכול להיות מקור ל"גאוה עבריינית".

37. במה דברים אמורים. אירוע ההתפרצות דנא, כתיאורו על ידי הנאשם, הינו אירוע כושל מבחינה עבריינית, שכן חרף המאמץ שהשקיעו הנאשם ושותפו והסיכון שהם נטלו על עצמם, בסופו של דבר הם יצאו מאירוע מבלי למצוא "שקל", כאשר הנאשם אף נעצר לאחר מכן על ידי המשטרה. אכן, מדובר באירוע כה כושל, עד שהשיחות בין הנאשם לבין המדובב הגיעו למצב של השתתפות המדובב בצערו של הנאשם ואף לנזיפות של המדובב בנאשם (ר' בפסקאות 17-18 דלעיל). לא ניתן אפוא לקבל, בשום אופן, את טענות הנאשם שלפיהן דברי הנאשם למדובב בעניין ההתפרצות דנא - להבדיל מעניינים אחרים שעלו בשיחותיהם - הינם כביכול סיפורי רהב שנועדו להרשים את המדובב. לא זו אף זו: בדברים הנ"ל יש אף לשלול את טענת הנאשם לפני שלפיה, כביכול, הוא סיפר למדובב את הפרטים המוכמנים ששמע מהשוטרים, שהרי הנאשם לא אימץ את שנאמר לו אודות סכום הגניבה ואף טען מפורשות שהמתלונן סיפר בעניין זה סיפורי שווא מתוך מחשבה שכך יוכל להרוויח כסף (ר' בפסקה 18 דלעיל).

38. המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, כי יש לקבוע שדברי הנאשם למדובב באשר להשתתפותו בביצוע ההתפרצות לדירה, כהשתקפותם בשיחות המוקלטות שנערכו בין הנאשם לבין המדובב, הינם דברי אמת. ב"כ הנאשם אמנם ערכה, במסגרת סיכומיה, התקפה-רבתי על מהימנותו של המדובב, במטרה למצוא סתירות בין עדותו לפני לבין עדותו של מפעילו (השוטר ערב), וכן בין העולה מההקלטות ומעדות המדובב בבית המשפט לבין תוכן ההודעות שנגבו מהמדובב, לרבות התמיהה הממשית באשר לאמור בהודעת המדובב נ/2 בעניין הסכום שכביכול נגנב בהתפרצות (ר' בפסקה 21 דלעיל). יחד עם זאת, עסקינן במקרה דנא במקרה שבו השיחות שנערכו בין המדובב לבין הנאשם הוקלטו כולן. התמלילים שהוגשו הינם אמנם, למרבה הצער, לקויים למדי, אך איכות ההקלטה היא סבירה בהחלט, וניתן לשמוע היטב את דברי הנאשם, שכיום אף לא מתכחש לאמירת הדברים אלא מסבירם כהתרברבויות או כהלצות. בנסיבות אלה, פשיטא כי העיקר בשיחות הנ"ל, לעניינו, הוא בדברי הנאשם, להבדיל מדברי המדובב, ועל כן סוגיית מהימנותו של המדובב הינה, במקרה דנא, סוגייה משנית ביותר בחשיבותה, אם בכלל.

(ב) המישור המשפטי:

39. הפעלתם של מדובבים על ידי המשטרה אושרה זה מכבר בפסיקה. לא אחת נפסק כי הסתייעות במדובבים הינה תרגיל חקירה לגיטימי, כהכרח בל יגונה לשם לחימה יעילה בפשיעה, אשר אין בו כדי להפר את זכותו של חשוד לאי הפללה עצמית. יחד עם זאת, אך מובן הוא כי הפעלת מדובב, כתרגיל חקירה, צריכה לעמוד בכל הכללים החלים על תרגילי חקירה משטריים. בנוסף, תנאי לקבילות הודאת הנאשם בפני המדובב הוא שההודאה תהא "חופשית ומרצון", כמשמעותה של דרישה זו בהוראות סעיף 12 לפקודת הראיות (ר' למשל ע"פ 3817/09 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (2010), בפסקה 9 לפסק דינה של כב' השופטת חיות, והאסמכתאות המובאות שם). הפסיקה אף התירה מפורשות פעולות דיבוב אקטיביות ולא הגבילה את המשטרה לדיבוב פאסיבי גרידא (ר' ע"פ 1301/06 **עזבון המנוח יוני אלזם ז"ל נ' מדינת ישראל**, פ"ד סג (2) 177 (2009), הגם שבאותו מקרה, בהתחשב בנסיבותיו הקונקרטיות, נפסלו ההודאות שניתנו במסגרת הדיבוב).

40. באת-כוחו המלומדת של הנאשם ערה היטב להלכות אלה. יחד עם זאת, כך לשיטתה, הפסיקה טרם אמרה את דברה באשר לאבחנה הנדרשת בהפעלת מדובבים בין מקרה בו חשוד שומר באופן מוחלט וגורף על זכות השתיקה לבין מקרה בו חשוד משתף פעולה, אם גם באופן חלקי בלבד, עם חוקריו. לגישת הסניגורית, נוכח חשיבותה הרבה של זכות השתיקה, כמו גם מעמדה החוקתי כזכות-יסוד של כל חשוד בדבר עבירה, הרי שכאשר חשוד מצהיר על שימוש בזכות השתיקה אין מקום להתיר לחוקרי המשטרה לחתור תחת ההצהרה ולכרסם בזכות השתיקה של החשוד באמצעות השימוש במדובבים.

41. בהקשר זה ביקשה ב"כ הנאשם להסתמך על פסיקה קנדית, בה נקבע כי כאשר חשוד מצהיר באופן גורף על שימוש בזכות השתיקה לא ניתן להשתמש כלפיו בדיבוב אקטיבי (להבדיל מדיבוב פאסיבי). לשיטת ההגנה, בהסתמך על הפסיקה הקנדית האמורה, דיבוב אקטיבי של חשוד, אשר הצהיר על שימוש גורף בזכות השתיקה, פוגע באופן קשה ובלתי לגיטימי בזכותו זו של החשוד. לפיכך - וכאשר לגישת ההגנה הפסיקה במשפטנו התייחסה בהקשר זה רק לסוגיית החיסיון מפני הפללה עצמית בלבד, להבדיל מזכות השתיקה - עתירת ההגנה היא לקביעה כי התגבשה לנאשם, במקרה דנא, הגנה מן הצדק.

42. חרף חריפות הטענות ספק בעיני אם אמנם מדובר בסוגייה חדשה, שלגביה הפסיקה טרם אמרה את דברה. כאמור, פסיקת בית המשפט העליון הכירה במפורש בלגיטימיות של דיבוב אקטיבי, וממילא דחתה - הגם שבמשמע - את הגישה הקנדית הנ"ל, אשר קשורה בטבורה לאבחנה שבין דיבוב אקטיבי לבין דיבוב פאסיבי, כמו גם את הטענה כי זכות השתיקה שוללת את האפשרות לשימוש בתרגיל חקירה של דיבוב, לרבות אקטיבי.

43. זאת ועוד: לגופו של עניין ניתן לתהות על התבונה, כמו גם האינטרס הציבורי, שביצירת כלל משפטי כאמור, שיהיה בו כדי לעודד במובהק אי שיתוף פעולה עם רשויות החוק; ובוודאי שניתן לתהות על הצדק שביצירת כלל שיעניש דווקא חשודים ששיתפו פעולה חלקית עם רשויות החוק, בכך שהוא יאפשר להפעיל נגד חשודים כאלה, ורק נגד חשודים כאלה, דיבוב אקטיבי. אין בידי, אפוא, לקבל את טענת ההגנה האמורה, וזאת על אף ההכרה בחשיבותה המרכזית של זכות השתיקה כזכות-יסוד של כל חשוד בדבר עבירה (בעניין חשיבותה של זכות השתיקה והשלכותיה ר' ביתר הרחבה במ"י (ת"א) 56010-05-13 **מדינת ישראל נ' פיתו** (2013), בפסקה 18 ואילך).

44. ב"כ הנאשם הוסיפה והעלתה טענות נוספות, עקרוניות לשיטתה, באשר להפעלת המדובב דכאן. לגישתה, הפעלת מדובב חייבת להיות מידתית, בשני מישורים שונים:

ראשית, חייב שיהיה איזון בין המדובב לבין החשוד שהוא מדובב, ואין לאפשר לחשוד מבוגר ובעל עבר מכביד לדובב חשוד צעיר ובעל עבר קל.

שנית, אין מקום לאפשר עריכת תרגיל חקירה דרסטי, כהפעלת מדובב, במסגרת חקירות של עבירות קלות יחסית, עבירות שממילא בדרך שגרה לא מופעלים מדובבים בחקירתן.

45. ואולם, אין מקום לקבל טענות כגון אלה כטענות המגבשות הוראות פסילה כלליות, או כללים אוניברסליים, שכן מדובר בטענות שיש להכריע בהן, באופן פרטני ונקודתי, בהתאם למכלול נסיבות העניין הקונקרטי נשוא הדיון. כך, למשל, אין לשלול היתכנותו של מצב דברים, בו הבדלי המעמד והאופי בין חשוד לבין מדובב יהיו כה גדולים עד שיהיה בהם משום הפעלת לחץ בלתי הוגן על החשוד, העשוי להוביל לפסילת הודאה שניתנה בפני המדובב. יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע בעניין זה כלל אוניברסלי וכאמור יש להכריע באופן פרטני בכל מקרה על פי נסיבותיו.

46. במקרה דנא אמנם קיים פער גילאים משמעותי בין הנאשם, שהינו צעיר לימים (כבן 19 שנים), לבין המדובב, ולמדובב אף ישנו עבר פלילי מכביד. יחד עם זאת, כאמור, הרושם הברור מהשיחות שנערכו בין הנאשם לבין המדובב הוא שמדובר בשיחות רגילות, ולא ניתן להתרשם כי הופעל על הנאשם לחץ. לא זו אף זו: הנאשם דנא, גם בהופעתו בבית המשפט, לא עשה רושם, כלל ועיקר, של אדם חלש, ולמעשה ההיפך הוא הנכון. כך, למשל, בתחילת העימות עם המדובב העז הנאשם, על אף ההלם בו הוא היה נתון, להתכחש כליל לדבריו למדובב (ר' בפסקה 24 דלעיל). אמנם בהמשך הדברים שב הנאשם ושמר על זכות השתיקה, אך דרושה עזות מצח לא מבוטלת כדי להכחיש מול אדם - פנים אל פנים - דברים שנאמרו לאותו אדם רק זמן קצר ביותר לפני כן.

47. לא ניתן גם לומר שאירוע ההתפרצות בו הואשם הנאשם הינו אירוע קל. כידוע, העבירה של התפרצות למקום מגורים הינה העבירה החמורה ביותר מבין עבירות הרכוש. אמנם ישנן עבירות אלימות חמורות ממנה בהרבה, אך עדיין מדובר בעבירה חמורה; והגם שהפעלת מדובב בעבירה כזו אינה בבחינת חזון נפרץ, בוודאי שאין מקום - בהינתן הלגיטימיות של הפעלת מדובבים - לקבוע כלל כללי בדבר פסילת שימוש במדובבים במקרים כאלה.

48. בסופו של דבר, בענייננו, נסיבות הפעלת המדובב אינן שונות מנסיבות הפעלת מדובבים במקרים רבים אחרים שאושרו על ידי הפסיקה, אם גם בחירוק שיניים וכהכרח בל יגונה. אף נוסח הסכם ההפעלה עם המדובב, כמו גם התמורה שהובטחה למדובב, אינם בבחינת יוצא דופן בכגון דא. אשר על כן אין מקום לפסול את ההודאה שמסר הנאשם בפני המדובב, וזאת בין במסגרת המשפטית של הגנה מן הצדק ובין במסגרת משפטית אחרת.

(3) דבר מה נוסף:

49. הודאת הנאשם בפני המדובב הינה הודאת חוץ. לפיכך, על מנת שההודאה תוכל לשמש בסיס להרשעה בדין, היא טעונה תוספת ראייתית של "דבר מה נוסף". יחד עם זאת, תוספת ראייתית כזו משמעה תוספת ראייתית "מאמתת" בלבד, להבדיל מתוספת ראייתית "מסבכת" של סיוע (ר' י' קדמי, **על הראיות**, חלק ראשון (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), בעמ' 142 ואילך).

עמוד 13

50. כאמור, הראיות שנאספו ביום האירוע, 17.6.14, דהיינו: עדות המתלונן, סרטוני האבטחה ועדותו של מר סלאח, לא הצביעו על הנאשם כמבצע ההתפרצות, דהיינו: לא היה בהן כדי לסבך את הנאשם בביצוע מעשי העבירה. יחד עם זאת, בהינתן הודאת הנאשם בפני המדובר יש בראיות אלה די והותר על מנת לאמת את התוכן ההודאה וממילא לעמוד בדרישה ל"דבר מה נוסף".

51. כך, סרטוני האבטחה מצביעים לכאורה על כך שהמבצעים היו שניים: אחד כהה עור ואחד בהיר עור, כאשר כהה העור הלך מגולה ראש ואילו בהיר העור - כשהוא חובש כובע מצחייה. גם הודאת מר סלאח משתלבת עם תיאור זה, ושני מקורות ראייתיים אלה מאמתים את דברי הנאשם למדובר אודות שותפו למעשה העבירה. בנוסף, גרסת המתלונן באשר למראה הדירה לאחר ההתפרצות משתלבת עם דברי הנאשם למדובר, שלפיהם הוא ושותפו עברו והפכו כמעט את כל הדירה (ר' בפסקה 15 דלעיל).

(4) הסברי הנאשם לעניין כבישת עדותו ואי הבאת ראיות לעניין טענת אליבי:

52. הנאשם, כאמור, שתק בכל חקירותיו במשטרה ומילא פיו מים - למעט מספר התבטאויות קצרות ושוליות יחסית - וסירב ליתן את גרסתו לחשדות המוטחים נגדו. גם בתשובתו לאישום כפר הנאשם כפירה כללית בלבד, ואת גרסתו שטח בפני בית המשפט רק במסגרת פרשת ההגנה.

53. הנאשם העלה כאמור שני הסברים לכבישת גרסתו (ר' בפסקה 26 דלעיל), אך בשניהם אין ממש: הסברו **האחד** של הנאשם הוא, שהנאשם לא הבין כל כך על מה הוא נעצר ומה החוקרים רוצים ממנו. דא עקא שהסבר זה - מעבר לכך שאינו מתיישב עם טענות הנאשם כי דבריו למדובר אודות פרטי ההתפרצות התבססו על מה שחוקריו סיפרו לו - פשוט אינו נכון. לנאשם הובהר היטב כי הוא חשוד בהתפרצות דנא, ואף למדובר הוא סיפר שנחקר בגינה.

הסברו **השני** של הנאשם נעוץ בטענת אליבי אותה העלה בעדותו לפני, שלפיה במועד ההתפרצות הוא היה במקום עבודתו. לפי הסבר זה, הנאשם לא העלה את טענת האליבי בחקירותיו משום שידע כי השוטרים יודעים שהוא עובד באותו מקום מזה כשנה וחצי, ועל כן היה משוכנע שהם יערכו ביוזמתם בדיקות במקום עבודתו וכך יתברר להם האליבי שלו. ואולם, מעבר לכך שספק אם הסבר זה מסביר את עצם השתיקה - להבדיל מאי העלאת טענת האליבי - על פני הדברים הוא דחוק ובלתי סביר; וכל זאת אף מבלי להתייחס להשלכותיהן של הוראות סעיף 152 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בהקשר זה.

54. לא זו אף זו, אף שהנאשם טען טענת אליבי - אם גם במועד מאוחר - הוא לא טען כי יש בידו ראיות כלשהן לאישושה, כגון עדות מעביד, חבר לעבודה, רישומי נוכחות בעבודה או ראייה צילומית מתוך מצלמות האבטחה שלטענתו מצויות באותו מקום עבודה. ממילא הנאשם אף לא הגיש בקשה להתיר לו הגשת ראיות כאמור וכל הטענה נותרה תלויה על בלימה. מכל מקום, ואף מבלי להתייחס לנקודה אחרונה זו, פשיטא כי הנאשם לא נתן כל הסבר סביר ומתקבל על הדעת לכבישת גרסתו ועל כן אין מקום לקבל את גרסתו הכבושה.

(5) טענות ההגנה בדבר פגמים ומחדלי חקירה, ואפליה בין חשודים:

55. ב"כ הנאשם הצביעה, במסגרת סיכומיה, על פעולות חקירה שלשיטתה בוצעו באופן לקוי, כגון

גביית הודעת המתלון מבלי לשאול אותו שאלות חשובות, או אי האזנה להקלטות המדובב על ידי החוקר עמיאל, שגבה מהמדובב את ההודעות. בנוסף הצביעה ב"כ הנאשם על פעולות חקירה מהותיות לשיטתה שלא בוצעו, כגון אי גביית הודעה מאחיו של המתלון ואי ביצוע איכון לטלפון הנייד של הנאשם (על פי המזכר של השוטר מרחבי מיום 23.7.14, שהוגש מטעם ההגנה, האיכון לא בוצע נוכח הקרבה הגיאוגרפית שבין מקום מגוריו של הנאשם לבין הדירה).

56. אכן, לעולם במבט לאחור ניתן להצביע על ליקויים בפעולות חקירה שנעשו, או על פעולות חקירה נוספות שניתן ורצוי היה לעשות. השאלה הרלוואנטית אינה אפוא אם ניתן היה לשפר את איכות החקירה - בין בדרך של ביצוע אחר או מעמיק יותר של פעולות החקירה שבוצעו, ובין בדרך של ביצוע פעולות חקירה נוספות - אלא השאלה אם בפגמים הנטענים יש כדי לגרוע מערכן הראייתי של העדויות והראיות שהוצגו בבית המשפט, או כדי לפגוע בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

57. במקרה דנא לא ניתן לומר - בהתחשב בטענות האמורות - כי אמנם נגרע ממשקל ראיות המאשימה. פעולת איכון - שלעיתים המאשימה נמנעת מביצועה, בין משיקולי עלות ובין משיקולים אחרים - אינה פעולת חקירה הכרחית תמיד, ומשקלה הראייתי תלוי בתשובות לשאלות אם הנאשם נשא על גופו את הטלפון הנייד שלו ואם הוא עשה בו שימוש במועד ביצוע העבירה הנטענת. במקרה דנא אין אינדיקציות לכך, ועל כן בביצוע האיכון לא היה כדי להועיל לנאשם. בנוסף, אי גביית עדות אחיו של המתלון אך פגעה בטענת המאשימה כי במסגרת ההתפרצות נגב ממנו כסף (ר' בפסקה 34 לעיל), ועל כן גם בה לא היה כדי לפגוע בזכותו של הנאשם לניהול הליך הוגן.

58. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה להפליית הנאשם בגין "אי חקירת חשודים נוספים אשר עלו בדיעות המודיעיניות" (ר' בסעיף 86 לסיכומיה). ואולם, הדברים אינם מדויקים. כאמור, שלושה חשודים נוספים נחקרו, אך חקירותיהם לא העלו ממצאים קונקרטיים (ר' בפסקה 13 דלעיל). אמנם לשיטת ב"כ הנאשם לא היה מקום להעמיק דווקא בחקירתו של הנאשם, אך לא נערך לפניי ניתוח של המידע המודיעיני וממילא אין בידי לקבוע אם היו או לא היו הבדלים באיכות המידע המודיעיני בין הנאשם לבין שלושת החשודים הנ"ל. כך או כך, בעצם העובדה שנגד חשודים אחרים לא התגבשו ממצאים ראייטיים אין כדי לפטור את הנאשם מאחריותו למעשיו שהוכחו כדבעי. אכן, כטענת הסניגורית, נראה שהנאשם עצמו רמז בדבריו למדובב, במקום אחד, אודות שותפות עם מר סקירא (ר' בסעיף 87 לסיכומיה ובתמליל ת/8, עמ' 37). יחד עם זאת, משבחר הנאשם שלא להעלות טענות קונקרטיות וממשיות בהקשר זה, ובחקירותיו הפורמאליות אף בחר לשתוק וממילא לא מסר אינפורמציה כלשהי אודות שותפו לביצוע מעשי העבירה, אין לשמוע לטענות מטעמו אודות אי חקירה מספקת של מר סקירא.

ה. סוף דבר:

59. העולה מכל המקובץ הוא, אפוא, שבעניין עצם ביצוע מעשה ההתפרצות לדירה על ידי הנאשם, יחד עם אחר, עובדותיו של כתב האישום הוכחו לפניי כדבעי. יחד עם זאת, באשר לשאלה אם נגב דבר מה מהדירה במהלך ההתפרצות, קל וחומר סכומי המזומנים שנטענו על ידי המתלון, מתעורר למצער ספק סביר, ממנו זכאי הנאשם ליהנות (ר' בפסקה 34 דלעיל). בעניין אחרון זה יש להעיר כי ב"כ המאשימה ביקש אמנם, בסיכומיו בעל פה לפניי, לקבל את גרסת המתלון בנקודה זו, תוך הפנייה להתרגשות שהפגין המתלון בעדותו, שלכאורה מלמדת על אותנטיות. יחד עם זאת ציין ב"כ המאשימה, בהגנותו, כי המאשימה מבקשת מבית המשפט לקבוע שדברי הנאשם למדובב היו אמת ואין בידיה

הסבר לדבריו שלפיהם בדירה לא נמצא סכום כסף כלשהו.

60. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, והיזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין, ומזכה את הנאשם מהעבירה של גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.

בשולי הכרעת דין זו, ונוכח התקלות החמורות שנתגלו בתמלול הקלטות השיחות שנערכו בין המדובב לבין הנאשם - כאמור בפסקה 16 דלעיל - אני מורה בזה לב"כ המאשימה להעביר עותק מהכרעת דין זו לקצין אח"מ במחוז תל-אביב, על מנת שיינקטו צעדים מתאימים לתיקון של תקלות כגון אלה.

ניתנה היום, יום חמישי ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, במעמד הצדדים.